

E · R · S · O

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER

ERSO
PEASPONSOR

LIVIKO
— anno 1898 —

RADISSON COLLECTION
TALLINN

NORDIC
CATERING

NEEME JÄRVI JA KEVADKLASSIKA

SOPRAN
**ELINA
NECHAYEVA**

ERSO

DIRIGENT
NEEME JÄRVI

9

MAI
ESTONIA KONTSERDISAAL
2025

**RAFF
STRAUSS**

erso.ee

CHEMI-PHARM®

SA TALLINNA
LASTEHAIGLA

myfitness
KÕRVALDAB KÕRVALDAB KÕRVALDAB

PAKEND & PRINT
ERSO TALLINNA

iute

ERSO PEASPONSOR

ELAV INSPIREERIV RIKASTAV

Eesti muusikat viivad üheskoos maailma ERSO ja fintech lute

ERSOga on võimalik koos kasvada.
Meid seob otsing ja inspiratsioon.
Nii ERSO kui ka lute püüdleval alati
tipptaseme poole.

- TARMO SILD
lute juht ja kaasasutaja

E · R · · O

NEEME JÄRVI

JA KEVADKLASSIKA

ELINA NECHAYEVA sopran
TRIIN RUUBEL viiul
MATTIAS VIHMANN metsasarv
Eesti Riiklik Sümfooniaorkester
Kontsertmeister Triin Ruubel
Dirigent NEEME JÄRVI

Richard Strauss (1864—1949)

„Mondscheinmusik“ ooperist „Capriccio“ (1942)

Richard Strauss

Sekstett ooperist „Capriccio“ (1942)

Richard Strauss

„Kuus laulu“, op. 68 (1918)

An die Nacht

Ich wollt ein Sträußlein binden

Säus'le, liebe Myrte!

Als mir dein Lied erklang

Amor

Lied der Frauen

Richard Strauss

„Wiegenlied“, op. 41 nr 1 (1899)

Richard Strauss

„Morgen!“, op. 27 nr 4 (1894)

vaheaeg

Joachim Raff (1822—1882)

Sümfoonia nr 11 a-moll, op. 214 „Talv“ (1876—1882)

Allegro – Die erste Schnee

Allegretto

Larghetto – Am Kamin

Allegro – Carneval

Kontserdist teevad ülekande Klassikaraadio ja ERSO TV (erso.tv), salvestisi saab ka järelkuulata ja –vaadata.

E · R · · O

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER

ERSO
PEASPONSOR

99. HOOAJA
SARJAPILETID
MÜÜGIL 5. MAIST

erso.ee

Richard Strauss oli viljakas ooperihelilooja, kirjutades 1892. aastast kuni oma surmani kokku 16 ooperit. Pärast Wagneri ja Brahmsi surma tõusis ta tähtsaimaks saksa heliloojaks ning ooperid moodustavad tema loomingu ühe olulisema osa, täites ühtlasi rolli modernismi kujunemisel muusikas. Tema varased ooperid „Salome“ (1905), „Elektra“ (1909), „Roosikavalier“ (1911) ning „Ariadne Naxoselt“ (1912) on selle žanri olulisimad näited.

Ooper „Capriccio“ on Richard Straussi viimane lõpetatud lavateos, kirjutatud 1941. aastal, mil helilooja oli 78-aastane. See ühevaatuseline, aga see-eest lausa 2,5-tunnine ooper kannab alapealkirja „Vestluspala muusikale“. Libreto ja pealkirja autor on Clemens Krauss — kuulus dirigent, kes muuseas pani aluse Viini Filharmoonikute uusaastakontsertidele ja juhatas neid koguni 13 korral. Richard Strauss on ooperi kohta kirjutanud: „Sellest peab kujunema sketš nende kunstiküsimuste üle, mis mind teoreetiliselt huvitavad.“ Ehk sisuliselt löid Krauss ja Strauss lavalise traktaadi ooperi esteetika küsimuste teemal, küsides ennekõike seda, kumb on ooperis tähtsam — kas tekst või muusika? Nii sisu kui ka valmimisaega arvesse võttes on teost peetud ka Straussi muusikaliseks testamendiks.

Richard Strauss

Ooperi tegevus toimub 1775. aastal krahvinna kaunis lossis Prantsusmaal, kus naisel on kaks kosilast: helilooja Flamand ja luuletaja Olivier. Krahvinna paneb neile ülesandeks kirjutada ühiselt teos, mis aitaks tal mõista, kumma tegevusvaldkond on tähtsam ning mis aitaks tal kosilaste vahel valida.

Ooper algab **keelpillisekstetiga**, mis täidab avamängu rolli, olles samas osa ooperi süžeeist (eesriie tõuseb seksteti ajal). Ooperis on Flamand kirjutanud teose krahvinnale ja keelpillimängijad harjutavad seda elegantses rokokoo stiilis elutoas. Oma mahlase faktuuri ja rohkete kromatismidega sarnaneb sekstett aga pigem 19. sajandi lõpu hilisromantismile kui 1775. aastal kirjutatud muusikale.

„Mondscheinmusik“ ehk „Kuupaistemuusika“ on internetso, mis avab ooperi viimase ehk 13. stseeni. See muusika annab edasi meeleolu, mille loob saabunud õhtu ja taevas helendav kuu. Kande solistiroll on siin

metsasarvel. „Mondscheinmusik“ oli muide viimane teos, mida Strauss ise dirigeeris. See toimus 1949. aastal, kaks kuud enne helilooja surma, mil 85-aastane Strauss andis Baieri raadiotele lühikese intervjuu ning valis seejärel raadioetris juhatamiseks just selle helitöö.

Richard Strauss on ka enam kui 200 laulu autor. Oma esimese laulu kirjutas ta juba 6-aastaselt ning viimased oma eelviimasel eluaastal. Strauss oli abielus tuntud soprani Pauline Maria de Ahnaga, keda ta pidas oma muusaks. Nii eelistaski ta sopranihäält teistele ning Pauline esitas kontsertidel tihti just oma abikaasa laule. Strauss kirjutas oma laulud enamjaolt häälele ja klaverile, kuid mitmed neist ta hiljem ka orkestreeris.

1917. aasta jõulude paiku luges Strauss põhjalikult Achim von Arnimi ja Clemens Brentano loomingut ning vaimustus lüürilise soprani Elisabeth Schumanni häälest. Nende tegurite mõjul lõi ta 1918. aastal tsükli „**Kuus laulu**“. Tsükli kõik kuus pala on loodud saksa romantilise luuletaja Clemens Brentano sõnadele, kes on tuntud ka kui rahvaluulekogumiku „Põisi võlusarv“ koostaja. Just seetõttu on tsükkel laialdaselt tuntud ka kui „Brentano laulud“.

Strauss ja Pauline de Ahna

Laule luues pidas Strauss silmas Elisabeth Schumanni, kellele on kogumik ka pühendatud. Kui keskmised laulud sobisid Schumannile, kes oli heledahäälneline koloratuur, siis dramaatilisemad äärmised osad nõuavad teistsugust häält, palju jõudu ja võhma. Ilmselt seetõttu esitaski Schumann neid vaid korra, aastal 1922. „Brentano laule“ peetakse aga tänini Straussi kõige olulisemaks laulukogumikuks enne „Nelja viimast laulu“. 1919. aastal jõudsid need nii esiettekandele kui ka trükki. Laulud on algselt kirjutatud sopranile ja klaverile, kuid helilooja orkestreeris need kahes jaos tükk aega hiljem: aastatel 1933 (6. osa) ja 1940 (1.–5. osa). 1940. aastal kirjutas ta oma sõbrale, dirigent Clemens Kraussile:

„Mul tekkis võimalus taas läbi mängida oma „Brentano laulud“, op. 68 ja saan tõdeda, et need on päris head ja rahuldust pakkuvad. Huvitav, miks neid nii vähe esitatakse? Tahaks need kohe orkestreerida.“

Esimene laul, „An die Nacht“ kõneleb pühast jõuluööst, tähtedega ümbritsetud taevarahust. Teine laul, „Ich wollt ein Sträußlein binden“

jutustab sellest, kuidas armastuses on muresid: mees jätab lille korjamata, kuna lill seda palub. Nüüd jätab aga armastatu ta maha. Kolmandas osas („Säusle, liebe Myrte!“) laulab neiu oma magavale armsamale. Siin on kuulda turteltuvi häält, mööduvaid pilvi ja ritsika siristamist. „Amor“ paistab silma oma kirgliku mitmekesisuse poolest. Tsükli finaali, „Lied der Frauen“, mis on kõige ulatuslikum ning laulja jaoks kõige nõudlikum, räägib aga naistest, kes jäävad koju, kui nende mehed on ohus (näiteks merel tormi käes või lahinguväljal võitlemas). Võimalik, et just sõjateemaatika tõttu jäeti see osa esiettekandel kavast välja — sakslaste kaotusest esimeses maailmasõjas oli

selleks hetkeks möödunud liiga vähe aega. Laul lõppeb aga erilise rahuga, sest naine on jõudnud leppimiseni: mille Jumal on andnud, selle ta ka võtab.

Richard Straussi teoste nimekirjas on kolm hällilaulu. Sel kontserdil kõlab 1899. aasta augustis kirjutatu, mis on esimene osa tsüklist „Viis laulu“ ja loodud tolle aja ühe olulisema saksa luuletaja Richard Dehmeli sõnadele. Arvatavasti on laul inspireeritud Richard Straussi ainsast pojast, kes sündis kaks aastat varem. Seda enam, et „**Wiegenlied**“ on kirjutatud lähestikku lauludega „Meinem Kinde“ („Minu lapsele“) ja „Muttertändelei“ („Ema jutt“). Erinevad Straussi-uurijad on toonud esile teose orkestripartii läbipaistvust, „maagilist atmosfääri“ ja seda, kui ilus on Straussi lihtne meloodia. Samuti on väidetud, et laul on isegi Straussi standardite järgi äärmuslik oma piiritu sujuvuse ja kogu teost hõlmava lineaarsuse poolest.

1894. aastal šoti päritolu luuletaja John Henry Mackay tekstile kirjutatud „**Morgen!**“ on Richard Straussi üks tuntumaid ja animsalvestatud laule. See on osa kogumikust, mille Strauss kirjutas oma abikaasale pulmakingiks. Strauss orkestreeris pala 1897. aastal ja see on ühtlasi üks esimesi laule (koos sama kogumiku lauluga „Cäcilie“), mille Strauss ise orkestrile seadis. Tema pillivalik on seejuures erakordne: lauljat saadavad sooloviil, keelpilliorkester, ainult arpedžosid mängiv harf ning kolm metsasarve. Erilise rolli saab siin

keelpilliorkester, kes mängib sordiiniga ning alati kas *pianissimo's* või veel vaiksemalt. Laul kirjeldab lõputut armastust ja õnne ning on sama õrn kui selle tekst. Ka selle pala puhul on esile toodud lihtsuses peituvat ilu.

Joachim Raff oli Šveitsis sündinud saksa helilooja, oma eluajal võrdväärne Schumanni ja Brahmsiga. Tema kolmas sümfoonia oli tolle aja üks enimesitatud orkestriteoseid üldse. Seda mängisid ka Inglismaa ja Ameerika orkestrid. Raffi noorpõlve klaveriteoseid tunnustas aga näiteks Felix Mendelssohn, kes soovitas neid kirjastusele Breitkopf & Härtel. Pärast helilooja surma tema looming aga unustati ning see kadus pea täielikult

kontserdikavadest. Ainsaks erandiks jäi „Kavatiin“, mis on tänini tema tuntuim teos. Tegelikult on see vaid kolmas osa kogumikust „Kuus pala“ (1862). Tsükli teisi osi peavad mõned asjatundjad tänapäeval küll vähemalt sama väärtuslikuks, kuigi neid esitatakse endiselt vähem ja laiem publik neid ei tunne.

Raff on ka 11 sümfoonia autor. Neist koguni seitse on programmilised, kandes kirjeldavat pealkirja ning nende osadel on omakorda alapealkirjad. Näiteks omal ajal tuntud kolmas ja viies sümfoonia kandsid vastavalt pealkirju „Metsas“ ja „Lenore“. Viimased neli sümfooniat on aga temaatiliselt seotud ning kannavad pealkirju „Kevade helid“, „Suvel“, „Sügise aegu“ ja „**Talv**“.

„Talve“ kirjutamist alustas ta neist kõige esimesena, juba kuus aastat enne oma surma ning arvatavasti jäi see lõpetamata lihtsalt seetõttu, et helilooja polnud teosega rahul. Sümfoonia lõpetas ning redigeeris pärast Raffi surma Max von Erdmannsdörfer, kes tuntud ennekõike dirigendina. Vormi poolest on aastaegade-sümfooniad traditsioonilised, nende meeldivad meloodiad ja kergesti jälgitavad arengud on vägagi Mendelssohni ja Schumanni teoste moodi. Helilooja kirjutas sümfooniatele küll pealkirjad ja osadele alapealkirjad, kuid sellest täpsemat programmi ta ei kirjeldanud. Ometi on mitmed autorid üritanud teoste sisu täpsemalt lahti jutustada, mis muudab need kohe sarnasemaks sümfoonilistele poeemidele.

11. sümfoonia esiettekanne toimus Wiesbadenis Louis Lüstneri juhatusel 21. veebruaril 1883 ehk vähem kui aasta pärast helilooja surma. Teose

vastuvõtt oli leige ja helilooja tütar Helene Raff meenutas, et „...isegi dirigendil, kes oli üks Raffi ustavamaid jüngreid, oli selle teose suhtes kahtlusi.“

Sümfoonia esimene osa kannab pealkirja „Esimene lumi“ ja kujutab nii talvekülma, lumerõõme kui ka viiteid karmimale pakasele. Teisel osal pealkirja pole, aga selle algus sarnaneb tugevalt prantsuse gavotile. Tantsule järgneb viis üksteisest raskesti eristatavat variatsiooni, mis on tükk aega ilma dramaatilisuse ja dissonantsideta, kuid osa lõpus kõlavad puhkpillid imiteerivad ilmselt külma tormituult. Kolmas ja aeglane osa kannab pealkirja „Kamina juures“ ning mõnede kirglikemate löikude vahel on see valdavalt soe ja meeldiv, kusjuures puhkpillidel on siin üsna kande roll. Viimase osa („Karneval“) puhul on arvatud, et see kujutab kõigepealt kutset ja seejärel rongkäiku pidustustele. Rõõmsas osas on Raff vahepeal kasutanud ka hoogsa itaalia tantsu tarantella rütme.

Pärtel Toompere

SÕPRADE KLUBI

Sõprade Klubi liikmetele pakume mitmeid hüvesid ning kutsume neid osalema eriüritustel.

Pianissimo 75€ aastas

Tasuta kavalehed, privaatne garderoob, varane ligipääs uue hooaja piletitele ja muud hüved.

Piano 150€ aastas

Sooduspiletid, kutsed avatud proovidesse ja muud hüved.

Mezzoforte 300€ aastas

Kutsed avakontserdile ning vastuvõttudele, üllatuskingitused ja muud hüved.

Forte 500€ aastas

Lavatagused tuurid, kutsed ava- ja lõppkontserdile, aastaringsed soodustused ja muud hüved.

Fortissimo 1000€ aastas

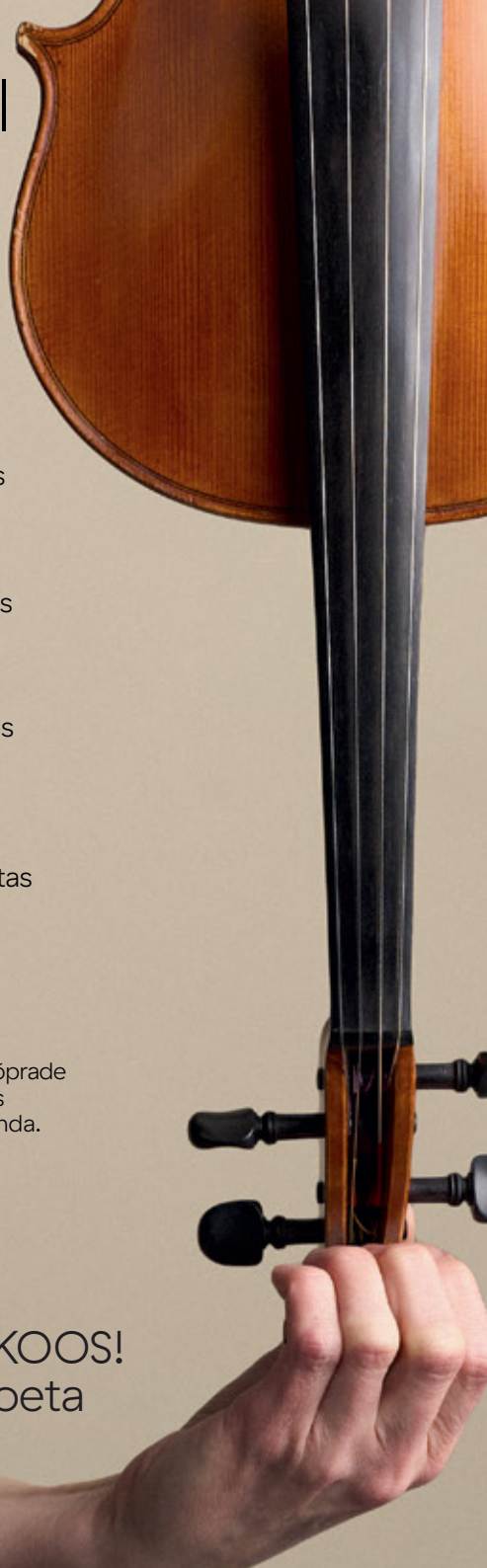
Kohtumised muusikutega, kutsed orkestri üritustele ja muud hüved.

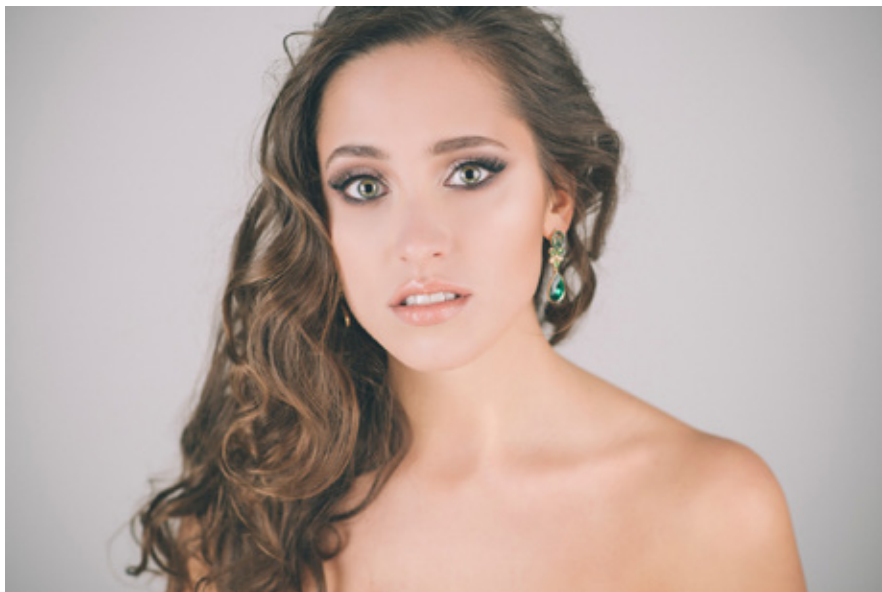
Sõprade sisering 3000+ €

Avalda oma toetusega suuremat mõju, liitudes Sõprade Siseringiga. Siseringi annetus on ühekordne panus alates 3000€, mis on suunatud kindlasse valdkonda. Sinu toetus tasustatakse ainulaadse soodustuste komplektiga just selles valdkonnas, mida toetad.

MAESTRO | SOLIST | ERSOKAS
TURNÉE | INSTRUMENT | HARIDUS

TOETAME KOOS!
erso.ee/toeta

Sopran **ELINA NECHAYEVA** on sündinud Tallinnas. Nelja-aastaselt laulis ta juba lastekooris ja neljateistkümneaastaselt alustas ta laulutundidega. Lastekoorides esines ta sageli solistina, kuna tema omanäoline, selge ja kõrge hääl eristas teda ülejäänud koorist. Ta omandas 2014. aastal Tallinna Ülikooli bakalaureusekraadi ja 2016. aastal Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia magistriskraadi.

Elina debüteeris 2015. aastal Giannetta rollis Donizetti lavastuses „L'elisir d'amore“ Rahvusooperis Estonia. Aastatel 2015–2017 oli ta Eesti Draamateatri külalisesineja, avaldades muljet nii kuulajatele kui ka muusikakriitikutele. 2018. aastal kutsuti Elina esinema Rahvusooper Estonia galakontserdile, kus ta laulis Öökuninganna aariat Mozarti ooperist „Võlufloöt“ ja Kellalaulu Delibes'i ooperist „Lakmé“. See tõi kaasa rollid rahvusooperis nagu Juliette Lehári operetis „Krahv Luxemburg“ ja sopranirolli Raveli teoses „Laps ja lummatused“. Elina esineb regulaarselt Eestis ja välismaal koos parimate orkestrite ja dirigentidega, sealhulgas Paavo, Kristjan ja Neeme Järviga. Muuhulgas laulis ta Neeme Järvi juhatusel solistina Shanghai Suure Teatri uusaastakontserdil:

„Noore soprani Elina esitust hindas kõrgelt dirigent Neeme Järvi, kes nimetas teda tõusvaks täheks ja tulevaseks Renée Flemingiks. Temast sai tänu tema erakordsele lauluhäälele, muusikalisele

interpretatsioonile ning lahkele ja rõõmsameelsele iseloomule publiku lemmik. Galakontserdi otseülekannet jälgis internetis ligi viis miljonit inimest.“

2019. aasta MustonenFesti avakontserdil tegi Elina koostööd dirigent Andres Mustoneniga, lauldes Orffi teoses „Carmina Burana“. Lisaks jagas ta sama aasta veebruaris lava maailmakuulsa tenori Placido Domingoaga.

Elina repertuaari kuuluvad Mozarti, Rossini, Mendelssohni, Straussi, Fauré, Tšaikovski jt teosed. Ta teeb koostööd ka tuntud eesti heliloojatega nagu Peeter Vähi, kes hindavad tema erakordset häält ja musikaalsust.

Elina osaleb ka eri muusikastiile ühendavates projektides, et tutvustada klassikalist muusikat laiemale publikule. 2018. aasta Eesti Laulu võitjana esindas ta Eestit 2018. aasta Eurovisiooni lauluvõistlusel Lissabonis ja saavutas kaheksanda koha. Paljud kuulajad nimetasid Elinat aga „südamete võitjaks“, sest tema hääel ja ehe emotsioon puudutasid sügavalt ka kõige õrnemaid inimhingi:

„Imeline Elina Nechayeva tegi taaskord veatu esituse oma pophübriidiga „La Forza“. Ta laulab iga noodi nii, nagu ei nõuaks see temalt vähimatki pingutust.“

Suure muusikute dünastia pea **NEEME JÄRVI** on üks tänapäeva hinnatuimaid dirigente. Ta on juhatanud maailma tipporkestreid, teinud koostööd parimate solistidega ning tema kui ühe enim plaadistava dirigendi diskograafiasse kuulub ligi 500 plaati.

Oma pika ja üleduka karjääri jooksul on Neeme Järvi olnud seotud maailma erinevate orkestritega. Ta on Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri eluaegne aupeadirigent, Orchestre de la Suisse Romande'i, Haagi Residentie-orkestri, Detroiti sümfooniaorkestri ja Göteborgi sümfooniaorkestri emeriit-peadirigent ning Šoti Kuningliku Rahvusorkestri audirigent.

Neeme Järvi muljetavaldavast diskograafiast ehivad Prokofjevi, Šostakovitši, R. Straussi, Mahleri, Dvořáki, Glazunovi, Griegi, Sibeliuse, Nielsenini ja Brahmsi kõigi sümfooniade paljukiidetud salvestused. Lisaks on ta kuulajatele tutvustanud ka selliste veel vähemtuntud heliloojate nagu Wilhelm Stenhammari, Hugo Alfvéni, Niels Gade, Franz Berwaldi, Johann Svendseni ja Johann Halvorseni loomingut, samuti Eesti heliloojate Rudolf Tobiasi, Artur Kapi, Eduard Tubina ja Arvo Pärdi teoseid. Neeme Järvi on salvestanud muusikat firmadele Chandos, Deutsche Grammophon, BIS, EMI jpt.

Neeme Järvit on tunnustatud paljude preemiate, aunimetuste ja tiitlitega, nende hulgas Rootsi Kuningriigi kõrgeim autasu Põhjatähe orden (1990),

Eesti Vabariigi Riigivapi teenetemärk (III klass; 1996), Eesti Muusikanõukogu 2012. aasta interpretatsioonipreemia, Eesti Vabariigi riiklik kultuuri elutööpreemia (2017), Gramophone'i elutööpreemia (2018) ja Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali elutööpreemia (2020). Ta on Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia, Göteborgi ülikooli, Aberdeeni ülikooli, Detroiti Wayne State University, Rootsi Kuningliku Muusikaakadeemia ja Michigani ülikooli audoktor, samuti esimene Tallinna Vapimärgi ordeni kavaler, Michigani osariigi ning Göteborgi linna aukodanik jne. Neeme Järvi kuulub ka 1999. aastal valitud 20. sajandi Eesti saja suurkuju hulka.

Neeme Järvi lõpetas 1955. aastal Tallinna muusikakooli koorijuhtimise ja löökpillide erialal Helvi Voore ja Kristjan Vestre juhendamisel, 1960. aastal Leningradi konservatooriumi sümfooniaorkestri- ja ooperidirigeerimise erialal professor Nikolai Rabinovitši klassis ning 1966. aastal samas ka aspirantuuri Jevgeni Mravinski ja Nikolai Rabinovitši juhendamisel. 1971. aastal võitis Järvi I preemia Roomas Accademia Nazionale di Santa Cecilia VI rahvusvahelisel dirigentide konkursil.

1960—1963 oli Neeme Järvi Eesti Raadio SO dirigent, 1963—1979 peadirigent, 1963—1975 oli ta ühtlasi Estonia teatri peadirigent. Ta juhatas kõiki olulisemaid Leningradi ja Moskva sümfooniaorkestreid, käies nendega ka välisturneedel, juba 1960. aastate teises pooles ka Londoni orkestreid jpt, 1979. aastal debüteeris ta New Yorgi Metropolitan Operas.

Aastal 1980 emigreerus Neeme Järvi koos perega Ameerika Ühendriikidesse. 1981—2004 oli ta Göteborgi SO peadirigent (praegu emeriitpeadirigent), 1984—1988 Royal Scottish National Orchestra peadirigent (aastast 1990 selle audirigent), 1990—2005 Detroiti SO muusikadirektor (aastast 2005 emeriitmuusikadirektor), 2005—2008 New Jersey SO muusikadirektor (praegu audirigent), 2005—2012 Haagi Residentie-orkestri peadirigent (praegu emeriitpeadirigent), 2010—2020 taas ERSO kunstiline juht ja peadirigent (praegu eluaegne aupeadirigent), 2012—2015 Orchestre de la Suisse Romande'i kunstiline juht ja peadirigent. 1982—1985 oli ta Birminghami SO ja aastast 1995 Jaapani Filharmoonia Orkestri esimene külalisdirigent. Alates 2000. aastast toimuvad Eestis Neeme Järvi rahvusvahelised dirigentide meistrikursused, millest on välja kasvanud Järvi Akadeemia.

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER (ERSO) on elav ja mitmekülgne orkester, kes püüdleb alati tipptaseme poole. Eesti vanimal ja mainekaimal regulaarselt tegutseval sümfooniaorkestril täitub sel hooajal 98. tegevusaasta. ERSO ajalugu ulatub aastasse 1926 ning sarnaselt paljude omataolistega maailmas on see seotud rahvusliku ringhäälingu sünni ja arenguga. Alates hooajast 2020/2021 on enam kui 100-liikmelise orkestri peadirigent ja kunstiline juht Olari Elts. Neeme Järvi jätkab koostööd ERSOga eluaegse aupeadirigendina, orkestri kunstiline nõustaja on Paavo Järvi, varasemad peadirigendid on olnud Olav Roots, Paul Karp, Roman Matsov, Neeme Järvi, Peeter Lilje, Leo Krämer, Arvo Volmer, Nikolai Aleksejev ja taas Neeme Järvi.

ERSO on käinud arvukatel turneedel ning osalenud mainekatel rahvusvahelistel muusikafestivalidel. 2023. aasta mais toimus orkestri esimene kontserdireis Suurbritanniasse, kus kahe nädala jooksul anti 11 kontserti. 2022. aastal esineti Olari Eltsi juhatusel Nürnbergis, Münchenis ja Pariisis. 2021. aasta novembri lõpus osalesid ERSO ja Elts Poolas rahvusvahelisel Kesk- ja Ida-Euroopa muusikafestivalil „Eufonie“. 2019. aastal avasid ERSO ja Neeme Järvi Prantsuse Raadio maineka Montpellier’ muusikafestivali ning orkester käis Kesk-Euroopa turneel, kus Neeme Järvi juhatusel esineti Viini Musikvereini kuldses saalis, Linzi Brucknerhausi suures saalis, Praha Rudolfinum Dvořáki saalis ja Bregenzi Bodensee saalis ning Mihhail Gertsji juhatusel Saksamaal Erlangenis ja Viersenis. Veel on esinetud sellistel maailmalavadel nagu Berliini Konzerthaus, New Yorgi Avery Fisher Hall (praeguse nimetusega David Geffen Hall), Peterburi filharmoonia suur saal ja Maria Teatri kontserdisaal, Kölni filharmoonia, Helsingi Musiikkitalo, Stockholmi Berwaldhallen jt.

ERSO plaadistuste kõrget kvaliteeti on esile tõstetud mainekates klassikalise muusika ajakirjades ning sellega on kaasnenud mitmed tunnustused, millest olulisim on Eesti esimene Grammy (2004, dirigent Paavo Järvi), värskeimad aga aasta klassikaalbumi tiitel 2020. aastal Eesti muusikaauhindade jagamisel Elleri sümfooniliste poeemide teise plaadi eest (dirigent Olari Elts) ning kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia ERSO-le ja Olari Eltsile seniste Elleri muusika salvestiste eest. Suurepärane koostöö on ERSO-l selliste mainekate plaadifirmadega nagu Chandos, BIS, Onyx, samuti Ondine, ERP jt.

Lisaks kohalikele raadio- ja telekanalitele on ERSO kontserte üle kandnud Mezzo ja medici.tv ning EBU vahendusel on need jõudnud paljudesse Euroopa raadiojaamadesse. 2020. aastal alustas tegevust ERSO TV (erso.tv), kus saab vaadata kõiki orkestri live-kontserte ning juba toimunud esinemisi.

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER

Peadirigent ja kunstiline juht Olari Elts

Eluaegne aupeadirigent Neeme Järvi, **kunstiline nõustaja** Paavo Järvi

Koosseis 9. mail 2025

I VIUL

Triin Ruubel
Marge Uus
Kristiina Aimala
Kätlin Ivask
Nina Kawaguchi
Kirti-Kai Loorand
Astrid Muhel
Hanna-Liis Nahkur
Tõnis Pajupuu
Piret Sandberg
Danae Taamal
Kaiu Talve
Andrus Tork
Tarmo Truuväart

II VIUL

Kaido Välja
Kadi Vilu
Toomas Hendrik Ellersee
Kristel Kiik
Miina Laanesaar
Kristjan Nõlvak
Mari-Katrina Suss
Marlis Timpmann
Annelize Vlasenko
Madleen Kristen Alasi
Marii Piirsalu
Ida Teppo-Gualandi

VIOOLA

Rain Vilu
Helena Altmanis
Mall Help
Kaja Kiho
Sandra Klimaitė
Mairit Mitt-Bronikowska
Martti Mägi
Juhan Palm-Peipman
Liisi Rusnak
Johanna Vahermägi

TŠELLO

Theodor Sink
Villu Vihermäe
Riina Erin
Levi-Danel Mägila
Katrín Oja
Margus Uus
Maris Vallsalu

KONTRABASS

Regina Udod
Janel Altroff

Imre Eenma
Xiaonan Nie
Indrek Pajus
Ants Önnis

HARF

Sara Siria D'Amico
Kaisa Helena Žigurs

FLÖÖT

Mihkel Peäske
Linda Vood
Janika Lentsius

OBOE

Guido Gualandi
Heli Ernits
Tõnis Traksmann

KLARNET

Soo-Young Lee
José Carlos Domínguez
Almela
Taavi Orro
Meelis Vind

FAGOTT

Jakob Peäske
Stefan Heinrich Kerstan
Kristjan Kungla

METSASARV

Mattias Vihmann
Kalle Koppel
Artur Reinpõld
Kreete Jacob

TROMPET

Indrek Vau
Mart Kivi
Erki Möller

TROMBOON

Andres Kontus
Peeter Margus
Väino Põllu

TUUBA

Madis Vilgats

TIMPANID

Maarja Nuut

LÕÕKPILLID

Vambola Krigul

SA ERSO juhatuse liige

Kristjan Hallik

Produtsent

Daily Trippel

Orkestri mänedžer

Marko Metsaru

Partnersuhete ja

müügijuht

Signe Vaiknemets

Raha kaasamise ja

partnersuhete spetsialist

Morgan Merrell

Maine- ja

kommunikatsioonijuht

Kärt Ruubel

Toimetaja

Anita Maasalu

Noodikoguhoidja

Mariell Aren

Disainer

Norman Orro

Personalijuht

Piret Veensalu

Pillilao juhataja

Egert Leinsaar

Kammer- ja

noorteprojektide

produtsent

Taavi Orro

Lavameistrid

Jüri Korjus
Heiki Zvorovski

Aitäh toetamast!

ERSO PEASPONSOR

SPONSORID

RADISSON COLLECTION
TALLINN

NORDAID®

TOETAJAD

SÕPRADE KLUBI

FORTISSIMO 1000 €

Aare Viira, David O'Brock, Egon Elstein, Johan Randvere, Kersti Lainvoo, Lauri Ligi, Siim Kallas, Toomas Erin

FORTE 500 €

Annika Kuimet, Evi Rooda, Karin Punning, Kristjan Pomm, Lauri Almann, Toomas Prangli, Ülle Kruuse

MEZZOFORTE 300 €

Aare Olander, Helge Talts, Juta Tiidus, Lembit Talts, Maret Maripuu, Piret Tuul, Tunne Kelam

PIANO 150 €

Aime Lindpere, Aime Talvik, Allan Randmaa, Andrus Lehtmets, Ants Hinno, Ants Kerde, Ants Orgulas, Arno Almann, Eero Hammer, Eva Veinberg, Heidi Pruul, Jaan Riikojä, Jüri Šamov–Liver, Jüri Suursoo, Kaidi Ruusalepp,

Kaja Kärner, Kärt Hammer, Katre Viljalo, Katrin Veskimäe, Kristel Leppik, Kristiina Kahur, Mai Stern, Maia Remmelgas, Mare Hammer, Mare Jugandi, Markia Laar, Merike Vaitmaa, Nele Laidvee, Patrick Soome, Peep Laar, Raivo Stern, Reet Nurmeots, Riina Virkus, Sander Pullerits, Siim Kallast, Sirje Almann, Tanel Ross, Urve Pappa, Velle Hammer

PIANISSIMO 75 €

Andres Vasarik, Anne Artus, Elena Alben, Elle Nellis, Ene-Reet Soonets, Gennadi Vihman, Heiki Meos, Helle Kulbas, Ilja Sundelevitš, Ingrid Männik, Irina Zundelevich, Juta Keskküla, Kersti Leapjõe, Mari Miks, Marika Eljas, Merle Keskküla, Piret Nõmmela, Riina Talvik, Silva Laius, Tiia Ruben, Tiina Liiv, Triin Lekk, Urb Sirje, Viive Savel, Viive Shavel, Viivi Villemson, Vivian Rennel, Vladimir Panov, Tiit Vilms

SÕPRADE SISERING
€3000+

MAESTRO

Saadaval...

SOLIST

Saadaval...

ERSOKAS

Saadaval...

INSTRUMENT

Saadaval...

TURNEE

Saadaval...

HARIDUS

Saadaval...

Bresto, brestissimo!

EPIIM TOETAB ERSOT
AASTAST 2013

KUTSUME KUULAMA

HOOAJA LÖPPKONTSERT

R, 16. MAI KELL 19 (EELKONTSERT) JA KELL 19, ESTONIA KONTSERDISAAL

Thomas Adès. „Ameerika: ettekuulutus“, op. 19

Sergei Rahmaninov. Koorisümfoonia „Kellad“, op. 35

Arvo Pärt. „Cantus Benjamin Britteni mälestuseks“

Lepo Sumera. Sümfoonia nr 2

EMMA BELL sopran, ELENA BRAZHNYK sopran, MATI TURI tenor, EGILS

SILIŅŠ bariton, Segakoor LATVIJA, ERSO, dirigent OLARI ELTS

E · R · · O

Estonia pst 4
10148 Tallinn
tel 6 147 787
erso@erso.ee
www.erso.ee

Kuula ja vaata uuesti!

ERSO.TV